

Sygn. akt VI GC 378/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **Spółki z o.o. w R.**

przeciwko: **Gem (...) z/s w T. C. (Wyspy Dziewicze)**

o **zapłatę**

I. **o d d a l a** powództwo,

II. **z a s ą d z a** od powoda (...) Spółki z o.o. w R. na rzecz pozwanego (...) z/s w T. C. (Wyspy Dziewicze) kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu,

III. **z w r a c a** powodowi kwotę 691,06 zł (sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych 6/100) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki.

Sygn. akt VI GC 378/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 czerwca 2015r.

Pozwem z dnia 22 listopada 2012r. powód (...) Spółka z o. o. w R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) w T. C. (Wyspy Dziewicze) kwoty 750.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu powyższego wskazał, że w dniu 11 sierpnia 2012r., w siedzibie powoda, odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o. o. z następującym porządkiem obrad: otwarcie zgromadzenia, wybór przewodniczącego zgromadzenia, przyjęcie porządku obrad, podjęcie uchwały w przedmiocie zobowiązania wspólników do wniesienia dopłat w wysokości 1.500 zł na każdy posiadany udział tj. 30 – krotnej wysokości udziału, wolne wnioski oraz zamknięcie obrad. Zgromadzenie to zostało zwołane za pomocą listów poleconych na dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia. Na zgromadzenie stawili się: S. D. (1) – wspólnik posiadający 250 udziałów w spółce, P. B. reprezentujący wspólnika W. J. (1), posiadającego 250 udziałów w spółce, W. T. – wspólnik posiadający 1330 udziałów w spółce oraz T. P. pełnomocnik reprezentujący wspólnika (...) Company, posiadającego 6594 udziałów w spółce. Jedynym wspólnikiem, który nie stawił się na zgromadzenie – pomimo prawidłowego zawiadomienia, był pozwany, który posiada 500 udziałów w spółce. Dalej powód naprowadzał, że zgromadzenie było ważne, albowiem na zgromadzeniu reprezentowanych było 8424 udziały o łącznej wartości nominalnej 421.200 zł, co stanowiło 94,40% kapitału zakładowego spółki.

Zgromadzenie zatem miało zdolność do podjęcia uchwał. Powód wyjaśniał, iż na zgromadzeniu tym podjęto uchwałę nr 1 o nałożeniu dopłat na wspólników w wysokości 1500 zł na każdy posiadany udział. Termin wniesienia dopłat ustalono na 25 sierpnia 2012r. Pozwany przedmiotowej dopłaty nie uiszczył. Nie uregulował on płatności także pomimo pisemnego wezwania do zapłaty. Powód wyjaśnił, że dochodzona pozwem kwota stanowi wartość należnych dopłat stanowiących iloczyn liczby posiadanych przez pozwanego udziałów (500 udziałów) i kwoty 1.500 zł, stanowiącej wartość dopłaty przypadającej na każdy posiadany udział. Łącznie 750.000 zł.

W odpowiedzi na pozew (k. 146-158) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powyższego zarzucił, iż uchwała w przedmiocie dopłat jest dotknięta szeregiem wad, które powodują, że nie może ona stanowić źródła jakiegokolwiek zobowiązania po stronie wspólnika pozwanej. Zdaniem pozwanego uchwała ta nie stanowi uchwały zgromadzenia wspólników pozwanej spółki. Pozwany zarzucił, że sporna uchwała została podjęta przez osoby, którym nie przysługiwał w chwili jej podjęcia status wspólników spółki powodowej. Powołując się na wyrok Sądu Apelacyjnego w R.z dnia 22 grudnia 2011r. (sygn. akt I ACa 366/11) oraz na wyrok tutejszego Sądu z dnia 29 lipca 2011r. wywodził, iż w wyrokach tych stwierdzono nieważność uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego z dnia 15 marca 2007r. Prawomocnie zatem uznano, że kapitał zakładowy Spółki powodowej nie został podniesiony w dniu 15 marca 2007r., a w konsekwencji udziały w kapitale zakładowym spółki pozwanej kształtują się według proporcji, w której pozwany posiada 50% udziałów (500 udziałów), a wysokość kapitału zakładowego powoda wynosi 50.000 zł. Według pozwanego konsekwencją w/w orzeczeń jest to, że za nieważne (nieistniejące) należy uznać wszystkie czynności dotyczące udziałów powoda dokonywane po 15 marca 2007r. z pominięciem pozwanego. Pozwany podkreślił, że z wyroku Sądu Apelacyjnego, który utrzymał w mocy rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego, wynika wprost, że pozwany jest 50% (...) spółki (...). Skoro zatem pozwany posiada 50% kapitału w powodowej spółce, to nie wywierają żadnych skutków dalsze działania polegające na kolejnych podwyższeniach kapitału zakładowego (...), zbywaniu udziałów wykreowanych w ramach takiego podwyższenia, etc., które to były dokonywane z naruszeniem uprawnień wspólniczych GEM. Dalej pozwany naprowadzał, że po podjęciu uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego (...) w dniu 15 marca 2007r., podjęto cztery uchwały o podwyższeniu i obniżeniu kapitału zakładowego spółki (...). Przy podjęciu każdej z tych uchwał przyjęto, iż kapitał zakładowy został prawidłowo podniesiony w dniu 15 marca 2007r. z kwoty 50.000 zł do 2.996.900 zł i wykonano prawa z udziałów wykreowanych unieważnioną uchwałą z dnia 15 marca 2007r. Ponadto przy podjęciu każdej z tych uchwał naruszono prawa pozwanego, uznając, że temu wspólnikowi nie przysługuje 50% udziałów w (...). W ocenie pozwanego żadna z uchwał podjętych przez zgromadzenie wspólników powoda nie mogła być podjęta głosami oddanymi przez wspólników wykonujących prawa z udziałów Spółki unicestwionych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie ze skutkiem ex-tunc.

Dalej pozwany zarzucił, że wbrew rozstrzygnięciu wyroku tutejszego Sądu nie została do sądu rejestrowego zgłoszona lista wspólników wskazująca, że kapitał zakładowy (...) dzieli się na 1000 udziałów z czego 500 przysługuje pozwanemu. W rejestrze widnieje wpis, zgodnie z którym kapitał zakładowy w powodowej spółce wynosi 446.200 zł, a pozwany nie jest uwidoczniiony jako wspólnik. Podniósł także aspekt naruszenia zasad współżycia społecznego, nielojalnego zachowania H. A. oraz wprowadzenia w błąd pozwanego w kontekście uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego z dnia 15 marca 2007r. Pozwany zarzucił także, że nie ciąży na nim obowiązek dopłat, albowiem nigdy nie została podjęta uchwała w sprawie dopłat w rozumieniu § 4 ust. 1 umowy spółki (...) – uchwała ta nie istnieje. Na wypadek nie uznania przez Sąd, iż sporna uchwała nie istnieje zarzucił on jej nieważność w rozumieniu art. 252 § 4 ksh. Powyższe argumentował tym, że na zgromadzeniu wspólników spotkały się osoby, które nie są wspólnikami powodowej spółki (sprzeczność z art. 227 § 1 ksh); pominięto wspólnika który posiada 50% głosów (sprzeczność z art. 242 ksh) oraz oddane na zgromadzeniu głosy nie odpowiadają udziałom wspólników (sprzeczność z art. 188 § 1 ksh).

W odpowiedzi na powyższe powód, pismem procesowym z dnia 22 kwietnia 2013r. (k. 391-439) zarzucił brak wykazania umocowania pozwanego do udzielenia pełnomocnictwa (pozwany nie załączył do akt sprawy wraz z pełnomocnictwem dokumentacji, z której wynika umocowanie osób które podpisały w imieniu pozwanego

pełnomocnictwo do reprezentacji) oraz bezzasadność zarzutów pozwanego dotyczących spornej uchwały. Powód podkreślił, że pozwany nie mógłby skutecznie, samodzielnie wytoczyć przeciwko powodowi powództwa opartego na podstawie art. 189 kpc i kwestionować podjętej w dniu 11 sierpnia 2012r. uchwały albowiem nie posiadał interesu prawnego, o którym mowa w w/w przepisie. Zdaniem powoda, pozwany nie może podnosić zarzutu nieważności uchwały, albowiem został prawidłowo wezwany na zgromadzenie i miał możliwość jej zaskarżenia, czego nie uczynił. Nadto upłynął termin z art. 252 § 3 ksh. Powód, powołując się na wybrane stanowiska doktryny oraz orzecznictwa sądów powszechnych, zakwestionował możliwość uznania uchwały za nieistniejącą. Nadto według powoda w niniejszej sprawie nie mają znaczenia i nie mogą być podnoszone kwestie dotyczące lojalności H. A.. Powód wskazał także, że po uprawomocnieniu się wyroku stwierdzającego nieważność uchwały z dnia 15 marca 2007r. zarząd powodowej spółki dokonał zgłoszenia tego faktu w KRS. Sąd Rejestrowy w R. przy ustaleniu listy wspólników uwzględnił zapadły wyrok i ustalił listę wspólników, którzy głosowali na zgromadzeniu wspólników podejmując uchwałę

w przedmiocie dopłat. Według powoda wyroki na jakie powołuje się pozwany, a dotyczące uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego, nie mają w niniejszej sprawie żadnego znaczenia. Ustosunkowując się do zarzutu pozwanego dotyczącego podjęcia uchwały przez osoby nieuprawnione powód zaprezentował szereg czynności podjętych w powodowej spółce, a dotyczącej zbywania udziałów. W konkluzji podał, że idąc tokiem rozumowania pozwanego jedynymi pełnoprawnymi wspólnikami (...) są pozwany (50% udziałów) oraz S. D. (1) i W. J. (1) – którzy to nabyli udziały od H. A. (po 25% udziałów każdy). Skoro zatem dwaj ostatni głosowali „za” uchwałą o dopłatach to uchwała ta zapadła wobec uzyskania 100% poparcia wspólników obecnych i uprawnionych do głosowania.

Replikując pozwany, pismem procesowym z dnia 7 maja 2013r. (k. 550 -562) podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Wniósł o zawieszenie niniejszego postępowania do czasu prawomocnego zakończenia procesu toczącego się przed tutejszym sądem pod sygn. VI GC 34/08. Uzasadniając powyższy wniosek podał, że przedmiotem sprawy VI GC 34/08 jest stwierdzenie nieważności (ewentualnie ustalenia nieistnienia) uchwały z dnia 15 października 2007r. o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 329.700 zł do łącznej kwoty 3.326.600 zł. Zdaniem powoda kapitał zakładowy wynosi 446.200 zł, zaś według pozwanego 50.000 zł. W przypadku stwierdzenia nieważności uchwały z dnia 15 października 2007 r. nie będzie zatem wątpliwości, że przy podejmowaniu uchwały w dniu 11 sierpnia 2012r. brały udział osoby nie będące wspólnikami (...) Sp. o. o.

Dalsze pisma stron stanowią ich wzajemną polemikę w zakresie stawianych zarzutów.

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2013r. (k. 614) Sąd Okręgowy w R. zawiesił postępowanie w sprawie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawach toczących się przed tutejszym sądem o sygn. VI GC 109/07 i VI GC 34/08. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że rozstrzygnięcia w sprawach o sygn. akt VI GC 109/07 i VI GC 34/08 będą miały istotny, prejudycjalny, wpływ na wydane w niniejszej sprawie orzeczenie. Przesądzenie kwestii ważności uchwał z dnia 14 maja 2007r.

i 15 października 2007r. pozwoli bowiem na usunięcie wątpliwości co do składu zarządu spółki oraz kwestii podwyższenia kapitału zakładowego spółki, co ma bezpośrednie przełożenie na ustalenie składu osobowego wspólników (...) Sp. z o.o. Zapadłe w powyższych sprawach wyroki umożliwią zatem poczynienie w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych w kwestii kręgu osób uprawnionych do występowania na spornym zgromadzeniu jako wspólnicy powodowej spółki i wysokości oraz ilości posiadanych przez nich udziałów, co z kolei ma wpływ na ocenę prawidłowości powzięcia uchwały z dnia 11 sierpnia 2012r. Bez rozstrzygnięcia powyższych spornych kwestii Sąd zaś, wydany

w niniejszej sprawie wyrok, wobec trudności w poczynieniu ustaleń co do posiadania przez osoby biorące udział w zgromadzeniu z dnia 11 sierpnia

2012 r. uprawnień do głosowania nad sporną uchwałą jako wspólnicy (...) Sp. z o.o. w R., musiałby oprzeć w głównej mierze na hipotetycznych założeniach (jak chce powód), że pozwanemu przysługuje 500 (50%) udziałów, zaś S. D. (1) i W. J. (1), bądź też pozwanej spółce i H. A., całość (1.000) udziałów.

Po rozpoznaniu w dniu 4 października 2013r. przez Sąd Apelacyjny w R. zażalenia powoda na w/w postanowienie, Sąd ten zażalenie oddalił jako oczywiście bezzasadne (k. 652).

Postanowieniem z dnia 25 marca 2015r. Sąd Okręgowy podjął postępowanie w niniejszej sprawie (k. 662).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie, przy czym pozwany na rozprawie w dniu 3 czerwca 2015r. powołując się na stwierdzenie nieważności uchwał nr 6 i 7 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej Spółki z dnia 14.05.2007r. prawomocnym wyrokiem tut. Sądu z dnia 7 listopada 2013r sygn. akt VI GC 34/08 wskazał na istnienie podstaw do odrzucenia pozwu w przedmiotowej sprawie skoro pełnomocnictwo zostało udzielone przez osoby, które nie zostały skutecznie powołane do składu zarządu spółki.

W odpowiedzi na powyższe powód wyjaśnił, że panowie S. D. (1) i W. J. (1), uchwałami Zgromadzenia wspólników z dnia 26 maja 2014r. zostali odwołani ze składu zarządu pozwanej Spółki i w tym samym dniu ponownie powołani do składu zarządu, co było między stronami bezsporne. Co do tej kolejnej uchwały powołującej do zarządu S. D. i W. J., mimo niezaskarżenia jej przez pozwanego, zarzucił on jej nieważność na podstawie art. 252 § 4 ksh.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany oraz H. A. od 2005r. planowali w Polsce wspólną inwestycję, polegającą na nabyciu od Wytwórni (...) S.A. 100% udziałów w kapitale zakładowym Zakładu (...) Sp. z o. o. w R.. Transakcja miała odbyć się za pośrednictwem powoda jako spółki holdingowej. W związku z tym pozwany i H. A. zawarli w dniu 7 listopada 2005r. umowę wspólnej inwestycji określającej prawa i obowiązki stron, przede wszystkim podział udziałów w kapitale zakładowym powoda w proporcji 50/50, z prawem głosu 51% dla pozwanego, 49% dla H. A. (okoliczność bezsporna, a ustalona w prawomocnie zakończonym postępowaniu pod sygn. VI GC 247/10).

Spółka (...) została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 22 lutego 2006r. (dowód: odpis z KRS k. 36). Od dnia 22 marca 2006r. jedynym (...) spółki (...) był H. A., który to na mocy umów z dnia 22 marca 2006r. nabył 1.000 udziałów w pierwotnym kapitale zakładowym spółki od (...) Sp. z o. o. (999 udziałów) oraz M. K. (1 udział). W dniu 21 czerwca 2006r. H. A. sprzedał 475 z posiadanego 1000 udziałów spółce (...). Pozostało mu 525 udziałów (okoliczności bezsporne, a ustalone w prawomocnie zakończonym postępowaniu pod sygn. VI GC 247/10).

W dniu 14 lutego 2007r. Wytwórnia (...) S. A. w R. zawarła umowę z powodem, w której zobowiązała się sprzedać powodowi 100% udziałów w kapitale zakładowym Zakładu (...) Sp. z o. o. w R.. Aby zrealizować tę inwestycję powód musiał podwyższyć kapitał zakładowy spółki (okoliczność bezsporna, a ustalona w prawomocnie zakończonym postępowaniu pod sygn. VI GC 247/10).

W dniu 15 marca 2007r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...), na którym to uchwałą nr 1 podwyższono kapitał zakładowy spółki w drodze zmiany umowy spółki z 50.000 zł do 2.996.900 zł poprzez ustanowienie 58.938 nowych udziałów o wartości 50 zł każdy udział oraz uchwałą nr 2 zmieniono umowę spółki. Następnie umową z dnia 10 kwietnia 2007r. H. A. sprzedał 25 udziałów posiadanych w pierwotnym kapitale zakładowym spółki na rzecz pozwanego, po to aby wyrównać udziały obu wspólników. Do dnia 22 marca 2007r. spółka (...) nie oświadczyła się co do objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym (...), wobec czego H. A. w dniu 22 marca 2007r. złożył oświadczenie o objęciu pozostałych udziałów w podwyższonym kapitale i wystąpił do sądu rejestrowego z wnioskiem o zarejestrowanie podwyższenia kapitału (okoliczność bezsporna, a ustalona w prawomocnie zakończonym postępowaniu pod sygn. VI GC 247/10).

Umowami z dnia 23 kwietnia 2007r. H. A. sprzedał po 360 udziałów na rzecz S. D. (1) i W. J. (1). W umowach nie określono czy sprzedane udziały pochodzą z pierwotnego, czy podwyższonego kapitału zakładowego. Zgodnie z § 6 umowy te do swej zmiany wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. W dniu 26 kwietnia 2007r. A. sprzedał 58.718 udziałów objętych po podwyższeniu kapitału spółce (...). Reasumując H. A. ostatecznie wyzbył się wszystkich posiadanych udziałów w spółce (...) (okoliczności bezsporne).

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2011r. (VI GC 247/10) Sąd Okręgowy w R. stwierdził nieważność uchwał podjętych przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników w dniu 15 marca 2007r. Ostatecznie wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w R. dnia 22 grudnia 2011r., I ACa 366/11 (dowody: odpis wyroku SO z dnia 29.07.2011r. wraz z uzasadnieniem k. 159-191; odpis wyroku SA wraz z uzasadnieniem z dnia 22.12.2011r. k. 227-268).

W umowach z dnia 27 stycznia 2012r. o rozwiązaniu umów sprzedaży udziałów sprzedawca H. A. w § 1 ust. 2 oświadczył, że przedmiotem sprzedaży udziałów umowami z dnia 23 kwietnia 2007r. było po 250 udziałów stanowiących część z nabytych przez sprzedawcę w dniu 22.03.2006r. od (...) sp. z o.o. 999 udziałów w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. oraz po 110 udziałów stanowiących część z objętych przez sprzedawcę w podwyższonym uchwałą z dnia 15.03.2007r. kapitale zakładowym. Rozwiązanie umów z dnia 23 kwietnia 2007r. nastąpiło w związku z wydaniem w/w wyroków i dotyczyło tylko 110 udziałów nabytych w podwyższonym kapitale zakładowym (dowody: umowy z dnia 27 stycznia 2012r. zawarte pomiędzy H. A. i S. D. oraz W. J. k. 491-494 i 495-498).

Po podjęciu w dniu 15 marca 2007r. uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego osoby, które uznawały się za (...) spółki (...) podjęły następujące uchwały:

1. Uchwałą z dnia 15 października 2007r. podwyższającą kapitał zakładowy spółki o kwotę 329.700 zł do łącznej kwoty 3.326.600 zł;
2. Uchwałą z dnia 6 listopada 2007r. podwyższającą kapitał zakładowy spółki o kwotę 66.500 zł do łącznej kwoty 3.393.100 zł;
3. Uchwałą z dnia 16 kwietnia 2008r. obniżającą kapitał zakładowy spółki o kwotę 2.150.000 zł do łącznej kwoty 1.243.100 zł;
4. Uchwałą z dnia 16 listopada 2010r. obniżającą kapitał zakładowy spółki o kwotę 620.000 zł do łącznej kwoty 623.100 zł – okoliczności bezsporne.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 13 grudnia 2013r., VI GC 109/07 Sąd Okręgowy w R. Sąd Gospodarczy stwierdził nieważność uchwał nr 1,2,3,4,5,6,7,8 podjętych na Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki (...) w dniu 14 maja 2007r. oraz podjętych wówczas uchwał nienumerowanych. Uchwały te zostały podjęte przy reprezentacji 100% kapitału spółki ((...) Company – 58.712 udziałów; S. D. (1) 360 udziałów; GEM – 500 udziałów oraz W. J. (1) – 36 udziałów). Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 listopada 2013r. sygn. akt VI GC 34/08 tutejszy Sąd stwierdził nieważność uchwał nr 2,4,5,6,7,8,9 podjętych na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników spółki (...) w dniu 15 października 2007r. Uchwały te zostały podjęte przy reprezentacji 100% kapitału spółki ((...) Company – 58.712 udziałów; S. D. (1) 360 udziałów; G. – 500 udziałów oraz W. J. (1) – 36 udziałów). Wśród nieważnych uchwał były m.in. uchwały w sprawie powołania do składu zarządu S. D. (1) (nr 6) i W. J. (1) (nr 7) – dowody: odpis wyroku SO z dnia 13.12.2013r. k. 664-674; odpis wyroku SO z dnia 7.11.2013r. k. 675683; odpis wyroku SA w R. z dnia 20.11.2014r., I ACa 93/14 k. 684-690.

Pismami z dnia 27 lipca 2012r. powód zawiadomił wspólników powodowej spółki tj. pozwanego, (...) Company, W. T., W. J. (1) oraz S. D. (1) o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o. o. w R. na dzień 11 sierpnia 2012r. na godz. 18.00 w siedzibie powodowej spółki. W zaproszeniach podano porządek obrad: otwarcie zgromadzenia, wybór przewodniczącego zgromadzenia, przyjęcie porządku obrad, podjęcie uchwały w przedmiocie zobowiązania wspólników do wniesienia dopłat w wysokości 1.500 zł na każdy posiadany udział tj. 30 – krotnej wysokości udziału, wolne wnioski oraz zamknięcie obrad. Zaproszenia te zostały podpisane przez S. D. (1), W. J. (1) oraz H. A. (dowody: pisma z dnia 27.07.2012r. wraz z dowodami nadania k. 16-25).

Na dzień 13 lutego 2012r. według księgi udziałów w powodowej spółce udziały posiadali: (...) ((...) udziałów o wartości nominalnej 50 zł każdy – łączna wartość udziałów 329.700 zł); pozwany (500 udziałów o wartości nominalnej 50 zł każdy – łączna wartość 25.000 zł); S. D. (1) (250 udziałów o wartości nominalnej 50 zł każdy – łączna wartość 12.500 zł); W. J. (1) (250 udziałów o wartości nominalnej 50 zł każdy – łączna wartość 12.500 zł); W. T. (1330 udziałów

o wartości nominalnej 50 zł każdy – łączna wartość 66.500 zł) – dowód: księga udziałów powoda k. 26. W dniu 13 lutego 2012r. z Krajowego Rejestru Sądowego wykreślono S. D. (1) oraz W. J. (1) jako współników powodowej spółki. W rejestrze jako współnicy widnieją: (...) oraz W. T., zaś wysokość kapitału zakładowego wskazuje kwotę 446.200 zł (dowód: odpis pełny powoda z KRS k. 271).

W dniu 11 sierpnia 2012r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników powoda. Na zgromadzenie to stawili się: wspólnik S. D. (1), P. B. – pełnomocnik reprezentujący wspólnika W. J. (1), wspólnik W. T. oraz T. P. pełnomocnik reprezentujący wspólnika (...) Company. Na zgromadzeniu tym podjęto uchwałę nr 1 w przedmiocie nałożenia dopłat na współników. Zgodnie z treścią uchwały wspólnicy zostali zobowiązani do wniesienia dopłat w wysokości 1.500 zł na każdy posiadany udział tj. 30-krotną wartość udziału – do dnia 25 sierpnia 2012r. Nikt z obecnych na zgromadzeniu nie wniósł uwag ani sprzeciwu do przedstawianej uchwały. Za uchwałą oddano 8424 głosy, przeciwko: 0 głosów, wstrzymujących się: 0 głosów. Na zgromadzeniu pozwany był nieobecny (dowody: protokół ze zgromadzenia k. 9-11; uchwała k. 12, lista obecności k. 13, pełnomocnictwa k. 14-15).

Według umowy spółki (...) (tekst jednolity na dzień 1 marca 2012r.) kapitał zakładowy spółki wynosił 50.000 zł, dzielił się na 1.000 udziałów o wartości nominalnej 50 zł każdy. W § 4 pkt. 1 umowy spółki uregulowano, iż wspólnicy mogą zostać zobowiązani w drodze uchwały do wniesienia dopłat do wysokości dwustu krotności wartości nominalnej udziału na każdy udział. Wysokość i terminy dopłat oznaczane będą uchwałą wspólników. W § 10 pkt 5 umowy spółki uregulowano, iż uchwały zapadają bezwzględną większością głosów, chyba że przepisy prawa lub postanowienia umowy spółki stanowią inaczej. Ustalono, że Zgromadzenie Wspólników jest ważne pod warunkiem, że przynajmniej 50% głosów jest na nim reprezentowane (dowód: umowa spółki k. 27-32).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty, które nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy pominął wnioski dowodowe powoda zawarte w pkt V pisma z dnia 22.04.2013r., a dotyczące lojalności/niełojalności współników H. A. i pozwanego, jako zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy, a także prejudycjalnie przesądzone w sprawie VI GC 247/10.

Pominięto także zawnioskowane przez powoda w w/w piśmie dowody z zeznań świadków dla ustalenia intencji stron co do przedmiotu sprzedaży udziałów umowami z dnia 23 kwietnia 2007r. Byłyby to dowody przeprowadzone ponad osnowę dokumentów (art. 247 kpc). Ponadto treść w/w umów pisemnych jest jednoznaczna i nie budzi wątpliwości stąd nie ma podstaw do badania intencji stron przy zawieraniu tych umów. Zawarte pięć lat później, w 2012r., umowy o częściowym rozwiązaniu umów zbycia udziałów, w kontekście zapadłych prawomocnych wyroków w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały z dnia 15 marca 2007r. o podwyższeniu kapitału zakładowego (...) Sp. z o.o. nie mogą być miarodajną podstawą do dokonania ustaleń jakie udziały (pierwotnego czy podwyższonego kapitału zakładowego) były przedmiotem sprzedaży w dniu 23 kwietnia 2007r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. We wniesionym w niniejszej sprawie pozwie powód domagał się zapłaty od pozwanego kwoty 750.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu, a obowiązek zapłaty należności głównej wyprowadzał z treści uchwały podjętej na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników (...) Sp. z o.o. w R. w dniu 11 sierpnia 2012r., w przedmiocie nałożenia dopłat na współników. Pozwany stanął na stanowisku, iż przedmiotowa uchwała nie stanowi uchwały zgromadzenia wspólników spółki. Jest uchwałą nieistniejącą, nieważną, albowiem za uchwałą głosowały osoby, którym nie przysługiwał status współników powodowej spółki.

Na wstępie, w związku z zarzutem formalnym strony powodowej, dotyczącym nienależytego wykazania pełnomocnictwa przez stronę pozwaną, uznać należy stanowisko powoda w tym zakresie za nietrafne. W ocenie Sądu pozwany w należyty sposób wykazał zakres udzielonego mu przez mocodawcę pełnomocnictwa. Z dokumentów przedłożonych wraz z pełnomocnictwem, a to A. z dnia 29 czerwca 2010r.; zaświadczenia z dnia 28 czerwca 2010r.,

zaświadczenia z Urzędu Rejestrowego Spółek z dnia 23 czerwca 2010r. oraz zaświadczenia o prawie reprezentowania Spółki z dnia 28 czerwca 2010r. wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż dyrektor pozwanej spółki (...) był uprawniony do udzielenia pełnomocnictwa w imieniu pozwanej spółki w dacie jego wystawienia.

Przechodząc do zarzutów merytorycznych należy zasygnalizować, iż w rozpoznawanej sprawie okoliczności stanu faktycznego były de facto bezsporne. Poza sporem w niniejszej sprawie były bowiem relacje powoda

i pozwanego, ich współpraca, okoliczności nabycia przez pozwanego udziałów w powodowej spółce, ich pierwotna wysokość. Poza sporem były również okoliczności związane z podejmowaniem przez powodową spółkę uchwał – począwszy od uchwały z dnia 15 marca 2007r. w przedmiocie podwyższenia/obniżenia kapitału zakładowego, skończywszy na podjęciu uchwały będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Wbrew twierdzeniom powoda istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okazały się prawomocnie zakończone postępowania sądowe toczące się z udziałem stron, a dotyczące stwierdzenia nieważności uchwał podejmowanych przez Zgromadzenie Wspólników spółki (...). Sąd ma tutaj na uwadze następujące postępowania:

1. VI GC 247/10 (I ACa 366/11) – zakończone prawomocnym wyrokiem stwierdzającym nieważność uchwały nr 1 i 2 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o. o. w R. z dnia 15 marca 2007r. w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego tej spółki z 50.000 zł na 2.996.900 zł;
2. VI GC 109/07 – zakończone prawomocnym wyrokiem stwierdzającym nieważność uchwał nr 1-8 oraz nienumerowanych Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o. o. w R. z dnia 14 maja 2007r.;
3. VI GC 34/08 (I ACa 93/14) – zakończone prawomocnym wyrokiem stwierdzającym nieważność uchwał nr 2,4,5,6,7,8,9, Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o. o. w R. z dnia 15 października 2007r.

W tym miejscu wskazać należy, że w ocenie Sądu Okręgowego w Rzeszowie, wbrew stanowisku pozwanego, nie było podstaw do odrzucenia pozwu w przedmiotowej sprawie w związku z prawomocnym stwierdzeniem nieważności uchwał nr 6 i 7 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. o powołaniu do zarządu tej spółki S. D. i W. J. (wyrok z dnia 7.11.2013r. sygn. akt VI GC 34/08). Faktem jest, że w/w członkowie zarządu w dacie 15 listopada 2012r. udzielili pełnomocnictwa procesowego dla reprezentujących powoda pełnomocników (k. 7). W sprawie bezsporne było, że S. D. i W. J. zostali ponownie powołani do zarządu powodowej Spółki uchwałami podjętymi w 2014r. W związku z zarzutem pozwanego i na wezwanie Sądu pełnomocnicy powoda za pismem z dnia 9 czerwca 2015r. przedłożyli pełnomocnictwo udzielone w dacie 8 czerwca 2015r., w którym zarząd zatwierdził wszelkie czynności pełnomocników dokonane w przedmiotowej sprawie od dnia złożenia pozwu.

W ocenie Sądu pozwany wykazał, że w przebiegu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników powodowej spółki z dnia 11 sierpnia 2012r. doszło do istotnych uchybień formalnych, które miały wpływ na podjęcie spornej uchwały. Z treści art. 242 § 1 ksh wynika, że na zgromadzeniu głosują wspólnicy i czynią to udziałami. Istotne w niniejszej sprawie jest to, że na zgromadzeniu w dniu 11 sierpnia 2012r. doszło do dopuszczenia do głosowania udziałami, które nie istniały. Powyższy wniosek jest uzasadniony okolicznością stwierdzenia prawomocnym wyrokiem Sądu nieważności uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 15 marca 2007r., którą to podwyższono pierwotny kapitał spółki z 50.000 zł do 2.996.900 zł, a tym samym utworzono nowe udziały w liczbie 58.938 o wartości nominalnej 50 zł. Poza sporem było, iż udziały te (na co wskazywał sam powód) zostały następnie sprzedane podmiotom, które brały udział w kolejnych zgromadzeniach (15 października 2007r. oraz 14 maja 2007r.), a to (...), S. D. (1) oraz W. J. (1). Nawet gdyby przyjąć pogląd wskazany w uchwale SN z dnia 18.09.2013r. (sygn. akt III CZP 13/13), a to że wyrok stwierdzający nieważność sprzecznej z ustawą uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ma charakter konstytutywny, to należy przyjąć, że doszło do wyeliminowania wadliwej uchwały z obrotu prawnego ex tunc i osiągnięty jest efekt taki, jak gdyby unieważniona uchwała nigdy nie zastała podjęta. Powyższe daje podstawy do przyjęcia, iż nie doszło do zmiany struktury kapitałowej w spółce (...), w konsekwencji czego kapitał zakładowy powoda nadal podzielony był na 1000 udziałów o równej wartości. W związku z tym, że udziały, których miała dotyczyć nieważna uchwała nie zostały nigdy ustanowione, nie mógł ich skutecznie objąć dotychczasowy udziałowiec H. A.,

a następnie zbyć ich (...), S. D. i W. J.. W efekcie udziałowcy nie mogli tymi udziałami (powstałymi na skutek podwyższenia) skutecznie głosować na zgromadzeniu wspólników w dniu 11 sierpnia 2012r. Brak jest natomiast dowodów w sprawie, co jest zrozumiałe z uwagi na charakter udziałów, że rzeczeni wspólnicy głosowali udziałami w pierwotnym kapitale. Innymi słowy powód nie wykazał jaki udziałowiec jakimi udziałami na zgromadzeniu w dniu 11 sierpnia 2012r. się legitymował. Zdecydowanie nie ma żadnych podstaw do ustalenia i wiążącego przyjęcia, że to S. D. (1) i W. J. (1) głosowali udziałami pochodzącymi z pierwotnego kapitału zakładowego. Nie świadczy o tym treść umów z dnia 23 kwietnia 2007r., które nie określały, jakie udziały były przedmiotem sprzedaży. Jednak nawet gdyby tak było to nie miałyby to większego znaczenia w sprawie. Udziały mają charakter nienazwany, nawet jeśli wspólnik posiada udziały pochodzące z pierwotnego kapitału zakładowego jak i udziały nabyte w wyniku podwyższenia kapitału traktowane są jako całość. Ustaleniu, iż udziały te nie istniały nie stoi także na przeszkodzie fakt, iż w dacie zgromadzenia widnieli oni jako udziałowcy dysponujący w/w udziałami jako wpisani w księdze udziałów. Tego rodzaju wpis ma znaczenie deklaratywne i pełni funkcję porządkową (tak wyrok SN z dnia 26 lipca 2007r., V CSK 130/07). Ponadto w materiale dowodowym brak dowodów pozwalających na ustalenie, że w przedziale czasowym od 15 marca 2007r. do 11 sierpnia 2012r. struktura kapitałowa mogła ulec zmianie w wyniku innych zdarzeń. Istotne znaczenie ma również fakt prawomocnego stwierdzenia nieważności kolejnych uchwał zgromadzenia wspólników powodowej spółki, podjętych w dniach 14 maja 2007r. oraz 15 października 2007r., a dotyczących m.in. podwyższenia kapitału zakładowego, nawiązujących do kapitału podwyższonego uchwałą z dnia 15 marca 2007r.

Podsumowując w głosowaniu nad uchwałą w dniu 11 sierpnia 2012r. uczestniczyli wspólnicy, którzy powoływali się na dysponowanie 8424 udziałami. Z tym, że wobec nieważności uchwały z dnia 15 marca 2007r. o podwyższeniu kapitału zakładowego (a tym samym nieważności kolejnych uchwał w przedmiocie podwyższania kapitału/nabywania udziałów nowo powstałych wskutek podwyższenia kapitału) nie doszło do zmiany struktury kapitału zakładowego spółki i kapitał nadal dzielił się na 1000 udziałów, z których 500 udziałami dysponował pozwany, który nie brał udziału w zgromadzeniu wspólników. W głosowaniu brały udział podmioty, które głosowały udziałami, które de facto nie istniały. Wg Sądu Okręgowego nie ma żadnych podstaw do hipotetycznego ustalania czy i kto głosował udziałami w pierwotnym kapitale zakładowym. Zdaniem Sądu powyższe uchybienie formalne miało istotny wpływ na ważność podjętej uchwały. Choć należy zaznaczyć, że przy ocenie, czy konkretne uchybienie formalne miało wpływ na treść uchwały, z natury rzeczy można posługiwać się oceną opartą jedynie na określeniu stopnia prawdopodobieństwa, ponieważ przeprowadzenie pełnego dowodu będzie tu najczęściej niemożliwe (tak wyrok SN z dnia 26 maja 1999r., III CKN 261/98).

W tym miejscu należy zaznaczyć, że w doktrynie prawa handlowego istnieje spór, czy wobec wyróżnienia uchwał nieważnych, których nieważność stwierdzana jest przez Sąd oraz uchwał podlegających uchyleniu zachodzi potrzeba wyróżnienia trzeciej kategorii – uchwał nieistniejących. Zwolennicy uchwał nieistniejących twierdzą, że w niektórych sytuacjach reguły podejmowania uchwał zostały tak rażąco naruszone, że nie można mówić w ogóle o uchwale. Coś, co stwarza pozory uchwały, nie jest bynajmniej uchwałą nieważną, po prostu nie można w ogóle mówić o uchwale. Podnoszą także, że z tekstu niektórych przepisów wynika wola ustawodawcy, aby traktować w pewnych sytuacjach powzięte uchwały jako nieistniejące (np. art. 421 § 2 ksh, art. 445 § 2 ksh i art. 476 § 2 ksh) – tak J. P. N., K. S., J. R., T. S., R. P., Komentarz... str. 779. Przeciwnicy uchwał nieistniejących wskazują, że brak jest jakiegokolwiek normatywnej podstawy do wyróżnienia uchwał nieistniejących. Podnoszą, iż wprowadzenie w nowym kodeksie spółek handlowych uchwał bezwzględnie nieważnych miało pełnić tę samą rolę, co instytucja uchwał nieistniejących na tle kodeksu handlowego. W szczególności możliwość podniesienia zarzutu nieważności uchwały przez każdego w każdym czasie dostatecznie chroni wszystkich ewentualnych poszkodowanych (tak S. Sołtysiński, Czy istnieją uchwały..., str. 10-11). Nadto przeciwnicy koncepcji uchwał nieistniejących twierdzą, że wyróżnienie ich stanowiłoby zagrożenie dla bezpieczeństwa obrotu. Miałoby ono polegać z jednej strony na tym, że nie istnieją jasne kryteria oceny, czy daną uchwałę zakwalifikować jako nieistniejącą czy jako nieważną (por. wyrok NS z dnia 10.03.2005r., III CK 477/04; wyrok SN z dnia 16.02.2005r., III CK 296/04 oraz wyrok SN z dnia 28.05.1991r., I CR 410/90). Z drugiej strony według nich zagrożenie polegałoby na tym, że zakwalifikowanie danej uchwały jako nieistniejącej usuwa taką uchwałę spod reżimu ksh co oznacza, że każdy zainteresowany bez ograniczeń w czasie mógłby ją podważyć (tak S. Sołtysiński, Czy istnieją uchwały..., str. 11).

Pomimo rozbieżności w doktrynie Sąd w niniejszym składzie stoi na stanowisku, iż wobec normatywnego dualizmu uchwał zgromadzenia wspólników nie ma podstaw do wyróżnienia wspomnianej trzeciej kategorii uchwał. Rolę uchwał nieistniejących pełnią bowiem uchwały nieważne.

Pozwany podniósł w odpowiedzi na pozew zarzut nieważności uchwały w sprawie nałożenia na wspólników dopłat. Jak już wspomniano wyżej, wbrew twierdzeniom powoda, podniesienie zarzutu nieważności uchwały jest dopuszczalne w każdym czasie. Pozwala na to regulacja zawarta w art. 252 § 4 ksh. Upływ terminów z art. 252 § 3 ksh skutkuje brakiem możliwości wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności. Mimo niewytoczenia takiego powództwa w odniesieniu do uchwały mogą być podnoszone zarzuty nieważności rozpatrywane w trybie art. 58 kc w zw. z art. 2 ksh. Podkreślić bowiem należy, że uchwała, której nie zaskarżono nie staje się z tej racji ważna (nie ulega konwalidacji). W nauce prawa prezentowany jest pogląd, który podziela Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym sprawę, że na zarzut nieważności uchwały w trybie art. 252 § 4 ksh mogą powołać zarówno podmioty uprawnione, wymienione w art. 250 ksh jak i osoby trzecie. Wynika to z funkcji tej regulacji. Zatem sąd rozstrzygający sprawę obowiązany jest badać zarzut nieważności uchwały pomimo niewyeliminowania jej z obrotu prawnego stosownym orzeczeniem, a zarzut może być podniesiony w każdym czasie (tak A. Kidyba w teza 7 komentarza do art. 252 ksh, Lex).

Wobec powyższego należało rozważyć zarzut nieważności spornej uchwały (art. 252 § 1 ksh). Uchwała jest nieważna jeżeli jest sprzeczna z ustawą. Sprzeczność uchwały z ustawą obejmuje naruszenie przepisów kodeksu spółek handlowych lub innych ustaw i aktów prawnych zrównanych z ustawami, wydanych na ich podstawie rozporządzeń wykonawczych, a także ratyfikowanych umów międzynarodowych. Chodzi więc o naruszenie bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa. Przesłanki do stwierdzenia nieważności uchwały mogą mieć charakter materialny, ale

i formalny. Uchybienia formalne mogą być jednak podstawą powództwa o stwierdzenie nieważności tylko wtedy, gdy mogły mieć wpływ na jej treść (por. wyrok SN z dnia 26.03.2009r., I CSK 253/08, niepubl.). Przy badaniu zgodności uchwały z ustawą należy stwierdzić, nie tylko czy zostały zachowane wszystkie określone w ustawie wymogi formalne zwołania zgromadzenia wspólników i podejmowania na nim uchwał, ale także zbadać wpływ określonych uchybień formalnych na treść konkretnej uchwały (IV CSK 186/12 wyrok SN z dnia 12.10.2012r.). Zgodzić się należy z pozwanym, że nieważność spornej uchwały wynika z faktu:

- zwołania zgromadzenia wspólników z dnia 11 sierpnia 2012r. przez osoby, które wówczas nie wchodziły w skład zarządu powodowej spółki;

- w podjęciu zaskarżonej uchwały brały udział osoby, które nie były wspólnikami powodowej spółki, które dodać należy głosowały nieistniejącymi udziałami.

Całokształt okoliczności przedmiotowej sprawy nie pozwala na przyjmowanie hipotetycznych założeń odnośnie kto był wspólnikiem powodowej Spółki w dacie zwołania spornego zgromadzenia wspólników. H. A. wszystkie umowy o zbyciu udziałów zawierał po podjęciu nieważnej uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego w dacie 14 kwietnia 2007r. Nie można obecnie ustalić, kto jakimi udziałami (pierwotnymi czy pochodzącymi z podwyższenia kapitału zakładowego, a jeżeli tak to z którego) głosował.

Niezasadnym był natomiast zarzut pozwanego wywodzony z art. 5 kc, który powoływał się na niełojalne i jako takie nie zasługujące na ochronę zachowanie się powoda, które w jego ocenie pomimo stwierdzenia nieważności uchwał podjętych w dniu 15.03.2007r., skutkować winno oddaleniem powództwa. Stosownie do art. 5 kc nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Sąd Okręgowy miał na uwadze, iż ocena postawy i działania każdego z ówczesnych wspólników pozwanej spółki, a to powoda i H. A. były już przedmiotem analizy dokonanej tak przez Sąd Okręgowy jak i Sąd Apelacyjny. W postępowaniu w sprawie VI GC 247/10 (poprzednio VI GC 65/07) jak też w postępowaniu zainicjowanym apelacją pozwanego, sygn. akt I ACa 366/11 dokonano oceny zachowania wspólników tak w kontekście

okoliczności towarzyszących podjęciu uchwał, jak i objęciu udziałów przez H. A.. Powyższe zostało już prawomocnie rozstrzygnięte. Prawomocnie rozstrzygnięte kwestie o jakich mowa powyżej wiążą Sąd na mocy art. 365 § 1 kpc. Przepisu tego jednak nie można interpretować w oderwaniu od art. 366 kpc. Innymi słowy Sąd miał na uwadze, że co do zasady mocą wiążącą i powagą rzeczy osądzonej objęta jest jedynie sentencja wyroku, a nie jej uzasadnienie. Jednakże powaga rzeczy osądzonej rozciąga się również na motywy wyroku w takich granicach, w jakich stanowią one konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia, niezbędne do określenia jego zakresu. W sytuacji kiedy zachodzi związek prawomocnym orzeczeniem sądu i ustaleniami faktycznymi, które legły u jego podstaw, niedopuszczalne jest w innej sprawie dokonywanie ustaleń i ocen prawnych sprzecznych z prawomocnie osądzoną sprawą. Rozstrzygnięcie zawarte w prawomocnym orzeczeniu stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika. Sądy rozpoznające inny spór muszą przyjmować, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto w prawomocnym wcześniejszym wyroku (wyrok SN z dnia 16 maja 2013r., IV CSK 624/12).

Na koniec należy jeszcze odnieść się do stanowiska powoda, że Sąd rozstrzygający przedmiotową sprawę jest związany jako prejudycjalnym orzeczeniem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 13 lutego 2012r. sygn. akt RZ.XII NS-REJ..KRS/(...) (k. 448 przedłożone do pism z 22.04.2013r.). Orzeczeniem tym Sąd Rejonowy wpisał jako współników powodowej Spółki (...) z liczbą udziałów każdego po 2639. Niewątpliwie wpis do rejestru tworzy obalane domniemanie, że dane zawarte we wpisie są prawdziwe (art. 17 ustawy o KRS). Dlatego zgodzić się należy z pozwanym, że nie można mówić o prejudycjalności wskazanego postanowienia w rozumieniu art. 365 kpc, a sąd rozstrzygający w sprawie obowiązany jest dokonać samodzielnie ustaleń odnośnie kręgu współników uprawnionych do udziału i głosowania w spornym zgromadzeniu.

Reasumując powyższe rozważania Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że w niniejszej sprawie uchwała podjęta przez zgromadzenie współników powoda w dniu 11 sierpnia 2012r., a dotycząca nałożenia na współników dopłat jest nieważna, albowiem została podjęta udziałami, które nie istniały i przez osoby co do których nie można w sposób niewątpliwy stwierdzić, że są udziałowcami spółki w zakresie pierwotnego kapitału zakładowego. Ponadto samo zwołanie zgromadzenia współników nie nastąpiło przez organ spółki. Konsekwencją powyższego jest przyjęcie na podstawie wyżej powołanych przepisów, że uchwała o nałożeniu na współników powodowej spółki dopłat nie została ważnie podjęta, a tym samym na pozwanym nie ciąży obowiązek wniesienia dopłaty o jakiej mowa w pozwie.

Zważywszy na powyższe Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo (art. 58 kc w zw. z art. 2 ksh i 252 ksh).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje uzasadnienie w art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. Dz. U. 2013.490 t. j. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Pozwany wygrał proces i poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 7.217 zł. Na koszty te składają się: koszt zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Pozwany wprawdzie wygrał postępowanie zażaleniowe I ACz 623/13 jednakże w odpowiedzi na zażalenie nie domagał się zwrotu kosztów tegoż postępowania, stąd brak rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Rozstrzygnięcie w pkt III wyroku znajduje oparcie w art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Powód uiścił zaliczkę na poczet wydatków w sprawie w wysokości 2.000 zł. Z kwoty tej pobrano należne tłumaczą przysięgłym wynagrodzenia, a to kwotę 1.262,94 zł oraz kwotę 46 zł. W związku z powyższym należało zwrócić powodowi pozostałą, niewykorzystaną kwotę zaliczki w wysokości 691,06 zł.